

Sygn. akt IV U 235/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2017 r. w S.

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 marca 2017 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 stycznia 2017 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku.

Sygn. akt IV U 235/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 marca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.) oraz art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) odmówił J. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wskazując, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 27 lutego 2017 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożyła J. S. zarzucając błędną ocenę stanu jej zdrowia przez Komisję Lekarską ZUS. Ubezpieczona przypomniała, iż uprzednio, tj. w latach 2013-2016 była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona J. S., ur. (...), ma stwierdzoną chorobę zawodową w postaci przewlekłych chorób narządu głosu spowodowanych nadmiernym wysiłkiem głosowym trwającym co najmniej 15 lat: wtórne zmiany przerostowych fałdów głosowych (bezsporne-decyzja Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. nr (...) z dnia 31 maja 2013 r.).

J. S. była nauczycielem. Od dnia 1 listopada 2009 r. ubezpieczona została uprawniona do emerytury. W tym czasie, do 31 sierpnia 2011 r. ubezpieczona łączyła pobieranie emerytury z zatrudnieniem na stanowisku kierownika świetlicy szkolnej (okoliczności niesporne).

Od dnia 27 czerwca 2013 r. do 31 grudnia 2016 r. ubezpieczona była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową (bezsporne, prawomocne wyroki wydane w postępowaniach IV U 1353/13 oraz IV U 138/16 toczących się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach).

W dniu 17 stycznia 2017 r. J. S. złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (k. 1 akt organu rentowego). Rozpoznając ten wniosek, ubezpieczona została skierowana na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS oraz następnie przez Komisję Lekarską ZUS. Drugi z tych organów rozpoznał u ubezpieczonej m. in. następujące schorzenia dotyczące narządu głosu: przewlekłe przerostowe zapalenie krtani oraz niedomykalność fonacyjną strun głosowych. Zdaniem Komisji Lekarskiej ZUS, aktualny stopień upośledzenia funkcji organizmu spowodowany chorobą zawodową nie uzasadnia orzeczenia o niezdolności do pracy. Choroba zawodowa została stwierdzona u ubezpieczonej już w okresie emerytalnym i jej obecne objawy nie są nasilone w stopniu powodującym niezdolność do pracy. W stanie zdrowia ubezpieczonej nie nastąpiło pogorszenia w porównaniu do badania przez konsultanta laryngologa w dniu 15 lipca 2013 r. Stąd też w orzeczeniu z dnia 27 lutego 2017 r. Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy (k. 76-77 akt lekarskich).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9 marca 2017 r., (...) Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (k. 6 akt organu rentowego).

W toku postępowania odwoławczego ubezpieczona została przebadana przez biegłą z zakresu otolaryngologii-foniatrii. Biegła ta rozpoznała istnienie u ubezpieczonej zmiany patologiczne narządu głosu pod postacią wtórnych zmian przerostowych fałdów głosowych, które powstały w wyniku nadmiernego wysiłku głosowego w czasie 33-letniej pracy pedagogicznej. Wynik przedstawionego badania video stroboskopowego z dnia 10 maja 2017 r. wskazuje, iż w stanie zdrowia ubezpieczonej nie nastąpiła poprawa. Nadal utrzymują się wtórne zmiany przerostowe fałdów głosowych, co uzasadnia orzeczenie dalszej częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres dwóch lat, tj. od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2018 r. W tym czasie wskazany jest dalszy monitoring stroboskopowy w celu śledzenia dynamiki rozpoznanego u odwołującej schorzenia zawodowego narządu głosu co po okresie rentowym umożliwi bezsporną ocenę patologii narządu głosu (opinia k. 14-20 akt sprawy).

Odwołanie J. S. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Stosownie do treści art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania ubezpieczonej od zaskarżonej decyzji wymagało ustalenia czy J. S. jest nadal osobą częściowo albo całkowicie niezdolną do pracy w związku ze stwierdzoną u niej chorobą zawodową. Ubezpieczona była bowiem poprzednio, tj. do 31 grudnia 2016 r. uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Na podstawie przeprowadzonego badania podmiotowego, przedmiotowego oraz dokumentu w postaci wyników badania video stroboskopowego z 10 maja 2017 r., biegła stwierdziła, iż w stanie zdrowia ubezpieczonej nie nastąpiła poprawa. Nadal utrzymują się zmiany chorobowe narządu głosu, tj. wtórne zmiany przerostowe fałdów głosowych, co uzasadnia orzeczenie dalszej częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2018 r.

Sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania opinia biegłej otolaryngolog-foniatry stanowi miarodajną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej w zakresie ustalenia, czy ubezpieczona jest osobą niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową. Autorem tej opinii jest osoba posiadająca specjalistyczną wiedzę z zakresu medycyny. Sporządzenie opinii poprzedziło bezpośrednio badanie ubezpieczonej oraz analiza dokumentacji medycznej, w tym również dokumentacji dostarczonej przez J. S. w toku postępowania (badanie video stroboskopowe z 10 maja 2017 r.). Wnioski, do których doszła biegła, zostały w sposób należyty uzasadnione. Z przedstawionych względów Sąd podzielił wnioski wyrażone przez biegłą.

W ocenie Sądu, zarzuty organu rentowego do opinii biegłej (k. 29 akt sprawy) nie podważają merytorycznej wartości tego środka dowodowego. ZUS zwrócił uwagę na okoliczność, iż choroba zawodowa została stwierdzona u ubezpieczonej w czasie, gdy przebywała ona na emeryturze. Zauważenia wymaga, iż treścią zarzutów nie jest medyczna ocena stanu zdrowia ubezpieczonej. W związku z tym zarzuty te oraz wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu foniatry nie zasługiwały na uwzględnienie. Sporna okoliczność istnienia u ubezpieczonej niezdolności do pracy w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową została wyjaśniona w sposób dostateczny.

W tym stanie rzeczy zasadnym jest więc przyjęcie, iż ubezpieczona jest nadal, tj. od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2018 r. osobą częściowo niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową- wtórnymi zmianami przerostowych fałdów głosowych.

Pozostałe przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową zostały również spełnione przez ubezpieczoną i nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.